

GIA 10 XU

NGUYỄN - VĂN - TUÂN

NGÔ - BÍCH - SAN

ĐOÀ THẦY BỒI

Tranh vẽ của Nguyễn-Kỳ

DEPOT LEGAL
• INDOCHINE •

N° 97097

SÁCH

HOA XUÂN

(35)

CỦA TUỔI TRẺ

BẠN ĐỌC NHỎ

Các em sẽ thấy trong bốn đoản-kịch sau đây một vai mới, có cái tên không lạ cho một số ít em nhưng cũng chưa quen lắm cho hai tại một phần đông bạn nhỏ. Vai ấy là **Sói con**.

Sói con đây không phải là một con vật ở rừng độc ác như các em thường được biết qua những câu truyện hay tranh ảnh ở trong sách; ở đây chỉ là những em bé ngoan ngoãn tinh nhanh vì đã ham thích theo chơi ở bầy **Sói con**, bước đầu tiên trong phương-pháp giáo-dục hướng-đạo.

Bầy **Sói con** đã có những gì làm cho các em nhỏ vui thích đến ham được? Ở đây là một gia đình vui vẻ trong tình thân mật anh em. họ đã được chơi những trò chơi vui, hát những bài hát vui, nghe những câu truyện vui... và làm những công việc cũng vui vui nữa. Họ đã vui theo một luật và vui tự gây lấy một tinh-thần **Sói con** do bao nhiêu tính nết hay họ đã tự rèn lấy trong khi cùng vui chơi với nhau. Và khi các em đã biết họ hay đã cùng vào chơi với họ. Các em sẽ thấy tiếng **Sói con** ấy có một ý nghĩa hay lắm.

Sói con đâu! Lên trình cho các bạn nhỏ chúng ta những cái vui làm rõ tinh thần **Sói con** các em đã yêu gìn giữ ở những bầy vui vẻ!

ĐOÀ THẦY BÓI

DEPOT LEGAL
INDOCHINE

N° 7097

Lớp 1

VI, XẠ và BAN

Ngày chủ nhật, VI, XẠ và BAN được nghỉ học đương đi chơi. Khi đến một phố vắng, có đường xe điện chạy qua....

VI: Đi xem đá bóng đi...

XẠ: Thôi dứt anh đi. Lúc nào cũng chỉ đá bóng... Hôm nay « xi-nê-ma » hay ghê lắm cơ.

BAN: Anh em ơi! có hòn đá to đại...

VI: Có thể mà phải làm âm ỹ lên.

BAN (chạy lại chỗ hòn đá): Anh nào trông đội xếp, tớ đem để hòn đá này lên đường xe điện nhé...

VI: À phải đấy! Khá đấy! để tớ trông cho.

160 Indoch.
Pièce 1057

XẠ : Và « moa » nữa.

Vi và Xạ chạy đi trông đợi-xếp.

Lớp II

THÊM THẦY BÓI

BAN đương vác hòn đá lên trên đường xe điện, có thầy bói đi đến, định sang ngang đường. BAN như chợt nghĩ được một kế lạ chạy đến nói thầm với VI và XẠ. VI và XẠ tỏ ý rất sung sướng...

THẦY BÓI ở trên bờ hè bước xuống đường...

BAN (giả làm phu xe quát): Ép!

Thầy bói giật mình lùi lại...

VI, XẠ và BAN (khoa chân múa tay cố nín cười.)

Thầy bói chờ một lúc, không nghe thấy gì lại bước xuống đường.

BAN : Ép ! Ép !

THẦY BÓI (hốt hoảng lùi lại) : Gớm sao mà lăm xe thế ! (Thầy bói chờ một lúc nữa, không nghe thấy tiếng xe, lại bước xuống đường được vài bước...)

Cùng một lúc :

VI : Ép ! Ép !

XẠ : Ép !

BAN : Kia xe kia, tránh mau..

THẦY BÓI (Cuống quít lên ngã lăn ra đường, cháp, gậy, khăn rơi mỗi nơi một chiếc) : Ối trời đất ơi ! ... Chết tôi rồi....

VI XẠ và BAN vỗ tay cười.... Cùng một lúc :

VI : Bí boom ! Bí boom

XẠ : Kinh coong ! Kinh co...ong !

BAN : Ối trời ời ! xe đê chết ông thầy bói rồi.

THẦY BÓI (*tay quờ quạng tìm gậy định bỏ vào bờ hè*) : Ông bà nào cứu tôi với...

Lớp III

Thêm ĐẦU ĐÀN SÓI CON và một SÓI CON

Đầu Đàn Sói Con và một Sói con vừa đi đến, vội chạy lại chỗ thầy bói...

ĐẦU ĐÀN SÓI CON : Ông đừng sợ không có xe đâu

THẦY BÓI (*vừa thở vừa nói*) : Cậu làm phúc dắt kẻ mù lòa một tí cậu...

Đ. Đ. S. C. và SÓI CON *nhặt gậy, chấp đưa cho thầy bói.*

Đ. Đ. S. C. : Ông cầm lấy gậy này ; cầm lấy chấp đây nữa...

THẦY BÓI : Cảm ơn cậu.. (*lấy tay dờ lên đầu, rồi... hốt hoảng*) Chết chửa ! còn cái khăn nhiều tây tôi vừa mới mua... Cậu tìm hộ một tí.

Thầy bói cúi xuống tay quờ quạng tìm khăn..

Đ. Đ. S. C. (*nhặt cái khăn đưa cho thầy bói*) : Đây khăn đây ông cầm lấy rồi tôi dắt...

Đ. Đ. S. C. *dắt thầy bói đưa sang ngang đường...*

VI (*hỏi XẠ*) : Con lão thầy bói đấy à ?

XẠ : Phải không Ban ?

BAN : Không phải, Si-cút đấy ! (*vỗ tay reo*) Ê ! Ê ! Si-cút dắt thầy bói...

VI và XẠ (*cũng bắt trước reo*) : Ê ! Ê ! Si-cút dắt thầy bói !

THẦY BÓI : Đồ quái con, ông mà tóm được... thì ồm đòn... ồm đòn... *(vừa nói vừa giơ gậy)*.

Đ. Đ. S. C. : Đến bờ hè đây, ông bước lên cho khéo, không ngã...

THẦY BÓI : Cám ơn cậu. Thật phúc đức quá, nếu không gặp cậu thì những ông mãnh kia làm tôi sợ đến chết mất. *(Thầy bói vào)*

LỚP IV

Thiếu THẦY BÓI

Sói con trông thấy hòn đá để trên đường xe điện chạy lại vác đem để vào một chỗ khuất.

Đ. Đ. S. C. và Sói con định đi thẳng...

BAN : Chúng nó phá đảm, đánh đi anh em ơi !

VI và XẠ : Đánh đi ! Đánh đi !

Sói con sợ chạy lại núp đằng sau Đầu-Đàn.

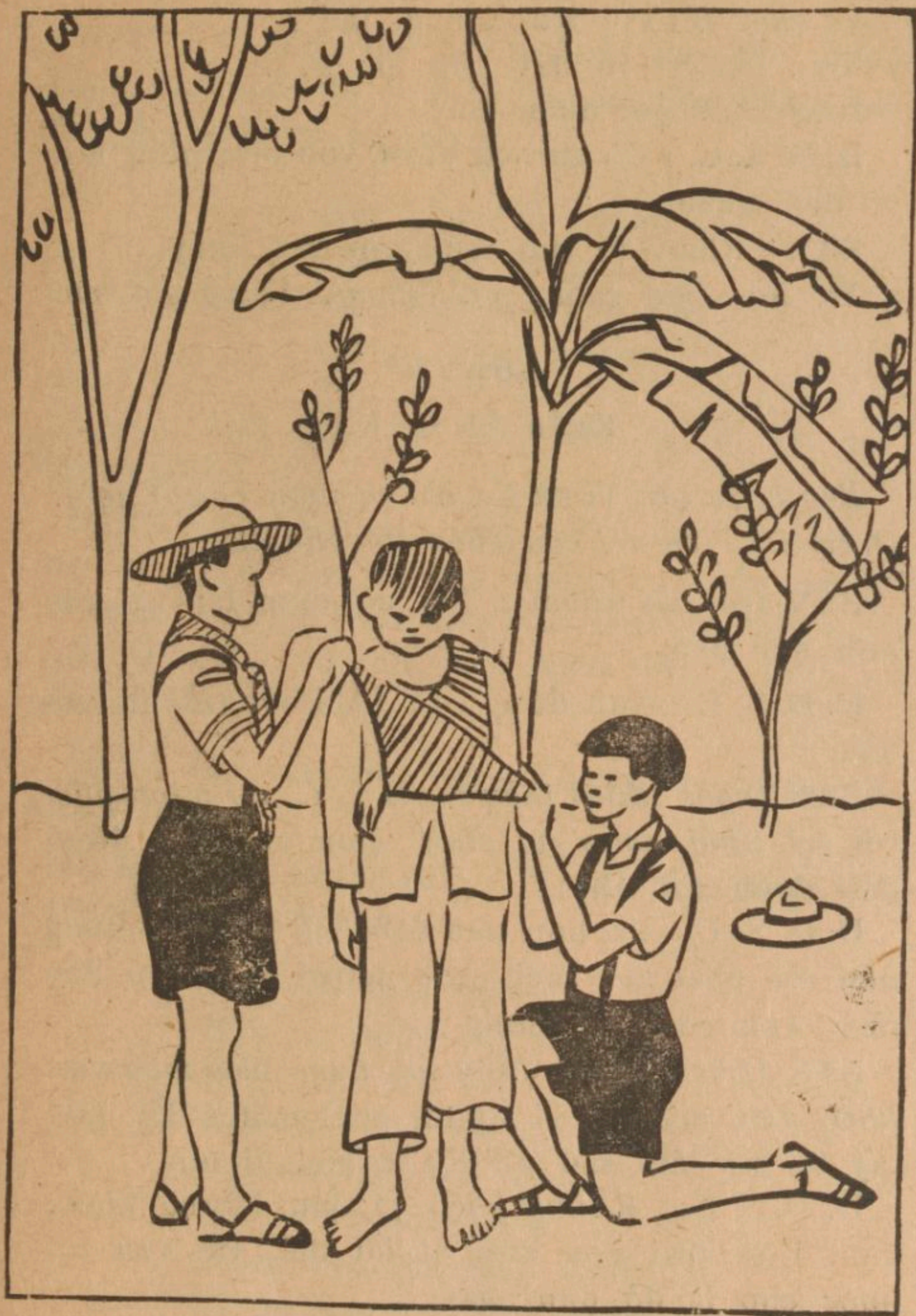
Đ. Đ. S. C. *(mạnh bạo cứng cáp)* : Các anh định cây đông bắt nạt chúng tôi phải không ?

BAN : Uầy sừ. Bắt nạt chơi đấy, làm gì nhau tốt nào ?

VI và XẠ : Đánh đi ! Đánh đi !

VI, XẠ và BAN sừng sộ giơ chân. giơ tay nhưng chưa ai dám xông vào.

Đ. Đ. S. C. *(quay lại bảo Sói Con, nói, to cốt ý để cho VI, XẠ và BAN nghe thấy)* : Bọn mình sắp đến nơi rồi... *(Tháo khăn quàng cầm ở tay, rồi ra hiệu như gọi người ở đằng xa lại)* Mau lên các anh ! Mau lên...

Đề yền tôi buộc cho là đồ đau ngay (tr. 6)

VI (*hỏi BAN*) : Nó làm gì thế ?

XẠ : Nó có vỗ đả anh em ả...

BAN : Nó gọi nhau đả...

Đ. Đ. S. C. : Có giỏi cứ đứng yên nửa phút nữa sẽ biết nhau.

BAN : Chạy đi thôi anh em ơi ! Chạy...

Vi, Xạ, Ban cuống quít chạy. Vi và Xạ vào.

LỚP V

Thiếu VI và XẠ

*Ban chạy sau Vi và Xạ chẳng may chượt ngã...
Đ. Đ. S. C. và sói con chạy lại chỗ Ban.*

BAN (*sợ hãi khóc*) : Tôi có dám làm gì các anh đâu nào...

Đ. Đ. S. C. : Anh đừng sợ ! Tôi không đánh anh đâu.

BAN (*ngạc nhiên thấy Đ. Đ. S. C. sờ mình giầy rồi lại phủi quần áo cho*) : Bọn anh đến đừng bảo đánh tôi nhé.

Đ. Đ. S. C. : Có bọn nào đâu. Tại các anh đồng nên tôi phải giả cách gọi người đến cứu đả chứ. Anh có đau không ?

BAN (*Lúc bấy giờ thấy tay đau, mếu máo vừa khóc vừa nói*) : Trời ôi tôi chết mất... Ủi này, tay tôi nó làm sao ý ? Nó tê giại đi này...

Đ. Đ. S. C. : Không việc gì đâu. Đừng khóc, anh. Con trai con đả ai lại thế. Để yên tôi buộc cho là đỡ đau ngay.

Đ. Đ. S. C. lấy khăn quàng buộc tay cho Ban, trong khi buộc Đ. Đ. S. C. và Sói Con cũng hát theo bài « Frère Jacques »...

« Cùng nhau sói Nùng

« Làm hết sức...

« Mau! tiến lên anh em, rồi...

« Công, thành công.

BAN : Anh hát hay nhỉ. Vào Si-cút có vui không anh?

Đ. Đ. S. C. : Vui lắm chứ... Trò chơi vui này, hát vui này, đi chơi vui này, những cuộc lửa trại có các anh Hướng Đạo lớn làm trò vui lắm cơ. Thế rồi... lại có lần diễn kịch nữa... Diễn ở nhà hát tây ấy mà...

BAN : Thế thì thích nhỉ? Nhưng làm Si-cút có khó không?

Đ. Đ. S. C. : (mỉm cười rồi hát theo điệu bài « Pour être louveleau » :

Hay vui tươi cười,

Hay vui múa ca,

Hay vui nghe lời,

Hay vui tiến xa.

Và thường theo thói

Bao đấng anh hùng.

Mong cho nên toàn danh Sói.

Sừng đáng đất nước Tiên Rồng.

Lớp VI

Đ. Đ. S. C. hát xong thì nhiều Sói con vừa đi đến.

MỘT SÓI CON : A ! A ! Anh Đầu Đàn đây : lại cả anh... (*tên Sói con cùng đi với Đ. Đ. S. C.*) Đi nhanh lên các anh, sắp đến giờ họp rồi đây.

Tất cả các Sói Con cầm tay nhau, chạy vòng tròn chung quanh Ban, và hát bài « Vui Hướng Đạo ». Hát gần hết đoạn đầu thì dần dần kéo nhau vào...

Hạ Màn

Tru'óc giò' đi họp

Trong nhà. Bên trái : cửa ra ngoài phố ; bên phải : cửa vào nhà trong. Gần đây một cái nôi cho trẻ nằm, có màn buông.

* * *

Linh mặc quần áo sói con vừa ở cửa bên phải đi ra thì có tiếng trẻ ở trong gọi :

— Anh LINH ! cho em đi với !

Tuấn chạy vụt ra nắm lấy Linh.

LINH — Ta đi họp đây. Có đi chơi đâu mà em theo.

TUẤN — Không ! cứ cho em đi với !

Linh gỡ tay em, vội bước nhanh ra đến cửa bên trái thì..

TUẤN (*khóc to*) — Anh Linh ! Anh Linh !

TIẾNG BÀ MẸ — Linh ơi ! làm gì để em khóc thế ?

LINH — Thưa mẹ, con đi họp sói, Tuấn nó cứ theo đi đấy ạ !

TUẤN (*vẫn khóc to*) — Hu ! Hu !

TIẾNG BÀ MẸ — Họp gì mà họp luôn thế. có ở nhà mà chơi với em cho tao làm cơm không ?

THÀNH (*mặc sói con đi vào*) — Thế nào Linh đi họp chứ.

LINH — Có đây, anh đợi tôi một tí.

TUẤN — Mẹ ơi ! anh ấy đi kia kia !

TIẾNG BÀ MẸ — Linh ! ở nhà ! Họp «Sói»

chả được « bộ » gì, về chỉ làm cho em khóc thôi ! Cậu đi một mình em nó không đi đâu !

THÀNH — Lần sau Linh đến vậy tôi xin phép anh bày-trưởng cho (vào).

Linh trông bạn đi, tiếc, ngồi thần người trên ghế. Tuấn lại gần nhìn anh lân la ngắm vuốt cái khăn quàng. Linh cúi sấn hất mạnh tay em ra.

TUẤN (khóc to) — Em vào mách mẹ nào (rồi chạy vào).

Linh nét mặt cau có ngồi yên lặng. Tiếng đàn nhẹ nhàng đưa lên rõ điệu « Ngày bày em sỏi vènh tai mà nghe.. ». Đến khúc sau, giọng hát vui vẻ của mấy em vẳng đưa lại, rồi tiếng đàn và tiếng hát dần xa đến mất hẳn. Trong lúc ấy Linh ngẩng cao đầu lắng tai nghe, nét mặt dần đổi ra tươi tỉnh.

TIẾNG BÀ MẸ — Linh ơi ! hư lắm nhớ, chỉ đánh em thôi ! Có cho nó chơi với không ? Liệu không tao mách cậu mày cho.

Tuấn chạy ra đứng nhìn Linh.

LINH (vẫy lại) — Lại đây anh bảo. (ôm lấy em) Em không ngoan nhớ : đã đòi theo đề anh không được đi họp, lại còn mách dối mẹ rằng anh đánh !

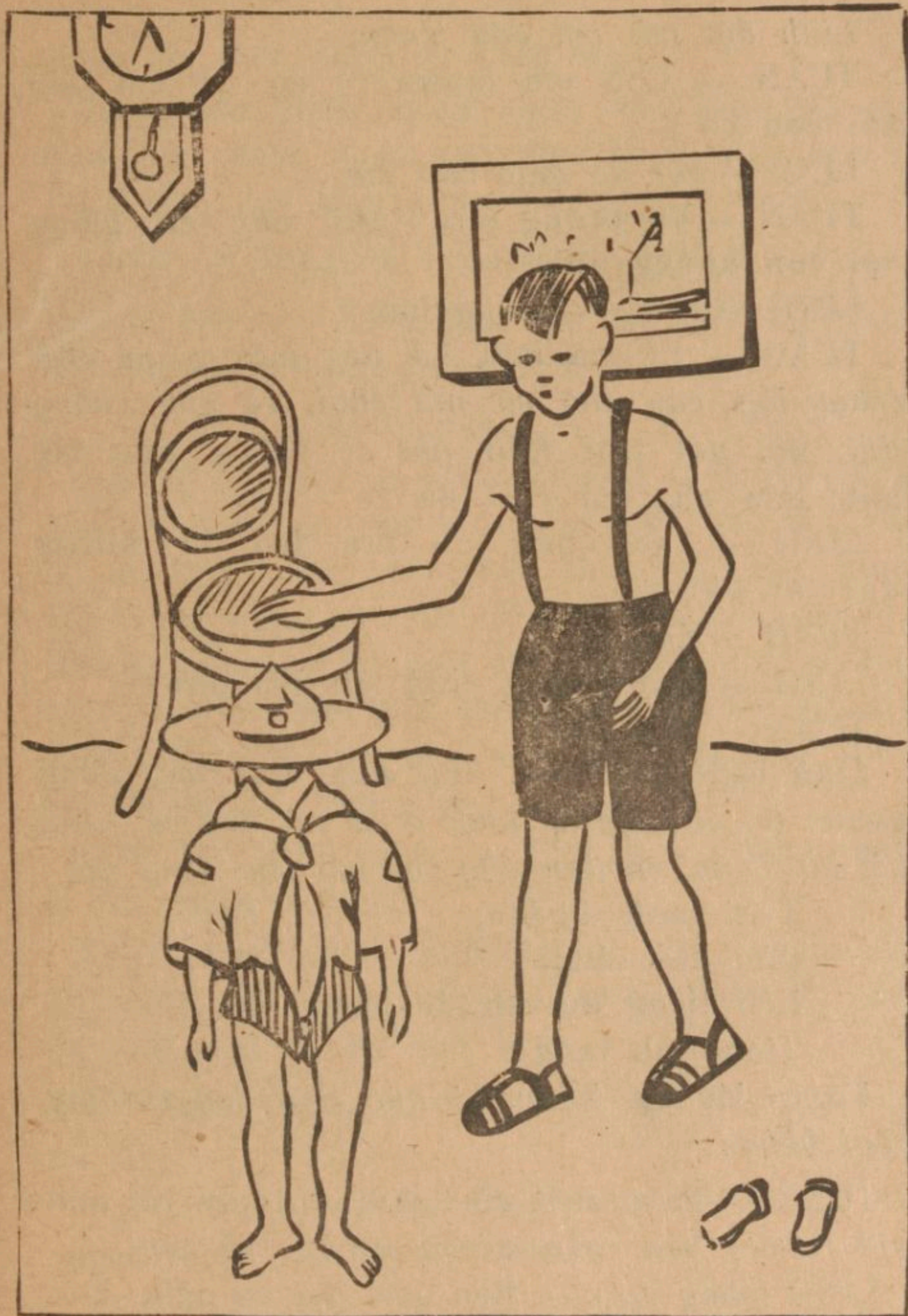
TUẤN — Tại anh không muốn chơi với em.

LINH — Em còn muốn gì nữa ?

TUẤN — Cho em mượn cái khăn quàng.

Linh cởi khăn quàng đưa cho em.

TUẤN — Cho em mượn cái mũ.

Thế này có giống sói con không.. (tr...12)

Linh đội mũ lên đầu Tuấn.

TUẤN — Cho em mượn cả áo để em làm sói con cơ !

LINH — *cởi áo mặc cho em.*

TUẤN — Và thùng nữa ! thế này có giống sói con không anh ?

LINH (*cười*) — Giống lắm !

TUẤN — Để em làm thế này mới giống nữa (*chạy lấy con dao và nút chai, ra quỳ xuống đất, đặt nút trai trên ghế...*) Giống như lúc anh làm cho em cái tàu.

LINH — Chết chữa, có đưa dao đây không đứt tay bây giờ.

TUẤN — Không !

LINH — Anh không chơi với em nữa.

TUẤN — Thì thôi !

Linh đuổi theo em. Hai anh em chạy vòng quanh thì có tiếng trẻ khóc ở cái nôi đưa ra. Linh vội bỏ Tuấn, ra đưa đây cái nôi lên tiếng hát :

Trời sanh lỗi dân,

Còn đâu sáng.

Lên tiếng du em đi nằm.

Tình tình tang !

Trong lúc ấy, Tuấn hí hục cầm dao cắt nút chai bỗng...

TUẤN — Thôi chết rồi ! Em đứt tay rồi anh ơi ! (*khóc*) Sao máu nó ra nhiều thế này.

LINH (*chạy lại*) — Bảo mà ! em có nghe đâu. Thôi đừng sợ, anh buộc lại cho sẽ khỏi ngay

(chạy lấy lông cu-ly và băng ra).

Trong lúc Tuấn sụt sịt nhăn nhó kêu đau thì Linh vừa buộc ngón tay cho Tuấn vừa hát.

Có tiếng trẻ khóc.

LINH — Xong rồi Tuấn ra đây dỗ em với anh.

Ngồi bên nôi, Linh, một tay ôm lấy Tuấn vào lòng, một tay nhẹ nhàng đưa nôi du :

Trời xanh tối dần...

BÀ MẸ (ra nhìn con rồi lại gần) — Me đã mắng con oan, vì me vẫn tưởng con đi họp sói chỉ để nó đùa nhằm cho mất thời giờ, nên hôm nay vắng cậu, me mới cấm không cho con đi. Nhưng may me lại biết con đã tập được những nét hay trước kia con không có. Con me ngoan. Tuấn cởi quần áo cho anh đi họp. Kia mấy em đã đến rủ con kia.

BỐN SÓI CON (vào) — Lay bà ạ ! Linh mau không chậm rồi anh.

LINH (vui vẻ) — Anh đợi tôi một tí (mặc sửa lại quần) áo. Me ạ, me cho phép Tuấn đi với, cho nó xem chúng con họp.

BÀ MẸ — Cũng được à ? Ừ thế cho cả em nó đi.

Vui vẻ mấy anh em chạy vòng hát bài « Tình quyến luyến » trước khi vào.

Hạ Màn

BANDAR-LOG

Các vai

Phú : *bộ - trưởng*

Đức : *một sói sơ-sinh*

Bình : *bạn cùng lớp với Đức*

Một lũ trẻ con

Một người đi đường

Cảnh : **Ngoài phố**

Lớp I

PHÚ — ĐỨC

PHÚ (*quay vào trong gọi*). — Đức đi mau lên, sao mà chậm thế !

ĐỨC (*ra*). — Em mới chân lấm rồi !

PHÚ. — Gớm cậu công-tử ! Có từ hàng Áo xuống hàng Gai, mà mới chưa đi được hơn một phố đã kêu mỏi. Thế thì cậu chả đời nào làm được « sói con » đâu !...

ĐỨC. — Anh bảo hơn một phố ! Một thôi dài đường còn gì nữa ! Em lại mới đi chơi về xong.

PHÚ. — Thế anh thì kém ! Người ta cũng vừa ở Bách-thú về. Sói con phải có bộ đồ dẻo mới được chứ !... Nhưng này Đức à, ít lâu nay anh thấy Đức hình như chán không muốn làm sói con nữa hay sao ấy ! Em mới vào được gần hai tháng mà em vẫn còn là sói sơ-sinh. Phải cố thi mấy món « giò non », ngoan ngoãn để bảo cho anh bày-trưởng nhận em vào bày, cho em

tuyên lời hứa và được quàng khăn như anh đây chứ lì.

ĐỨC. — Em vẫn muốn... vẫn cố đấy chứ!

PHÚ. — Em không nhớ trâm ngôn của sói con à : phải gắng sức lên chứ. Hai kỳ nay anh thấy Đức như muốn lần không đến họp, lại thích chơi với lũ trẻ ở ngoài phố...

ĐỨC. — Không, em có chơi với chúng nó đâu?

PHÚ. — Thôi Đức đừng giấu đi... Đức ạ, anh bày-trưởng thấy Đức ở gần nhà anh nên giao Đức cho anh. Anh là người bộ-trưởng nên chả muốn một sói nào dở cả. Hay em còn điều gì ... hay em không thích chơi nữa... nói cho Phú biết nào.

ĐỨC. — Không em vẫn thích chơi đấy chứ!

PHÚ. — Không đâu ạ! Em giấu sao được đôi mắt sáng này. Sói con không bao giờ nói dối. Sao em không nói toạc móng beo ngay rằng : « Anh ạ, em chả thích chơi... sói con lắm. Em khó chịu về những cách anh bày trưởng bắt em không được chơi như ý em lắm. Em khó chịu khi em muốn chơi nữa mà anh bày trưởng lại cho em khác chơi. Em khó chịu khi anh bày trưởng cấm em không được nhoẻn luôn mép mà cười mãi, cho đến cả bày cũng phải cười vì cái cười ngộ nghĩnh vô ý thức của em... »

ĐỨC. — Anh chỉ bịa...

PHÚ. — Anh không bịa đâu! Trông em đỏ mặt thế này thì không ai bảo anh bịa để nói xấu

em cả. Nhưng anh có nói xấu em đâu. Anh là bộ-trưởng ai lại nói xấu sói mình. Anh chỉ muốn sửa tinh nết cho sói của anh thích chơi ở bầy, nhanh nhẹn và « găng sức » thôi đấy chứ !..

LỚP II

PHÚ — ĐỨC — BÌNH — LŨ TRẺ

MỘT ĐỨA TRẺ. — Ở đây thôi, chỗ này tiện lắm rồi.

ĐỨA THỨ HAI (*trông vào trong*). — Hai bố kia không mau lên còn mua gì đấy nữa ?

Bình và một đứa nữa ra.

LŨ TRẺ (*cùng nhìn thấy Phú — Đức*). — A si-cút, chúng mày ạ.

Trẻ ở trong xa vẫn tản mát chơi với nhau một hai đứa theo Bình ra chỗ Phú, Đức đứng xem.

BÌNH. — A thằng Đức, mày mới vào si-cút bao giờ thế ? Trông bảnh tợn ! Lại đây chơi với chúng tớ đi.

ĐỨC (*giới thiệu Bình với Phú*). — Đây là anh Bình cùng học một lớp với em (*nói nhanh*). Này Bình... (*lại quay Phú*) À anh Phú ạ, anh cứ đến họp trước đi, nhân thể gặp Bình đây, em muốn hỏi mượn sách để em chép bài ngày mai, để đến tối đến mượn thì không kịp.

PHÚ. — Bây giờ hãy còn sớm, anh cùng đi với Đức đến mượn cũng được chứ gì ?

ĐỨC. — Thôi được, anh cứ đi trước đi, em

Trò chơi lại soay ra « nhảy cừu »... (tr... 19)

đến ngay mà... (Rồi kéo Bình ra một chỗ).

PHÚ (nói một mình): Cu cậu lại định lần đây thôi. Ta thử nấp rình xem sao. (Vào).

LỚP III THIẾU PHÚ

BÌNH. — Mày bảo mượn sách chép bài gì?

ĐỨC. — Vờ đấy mà! Vì tôi không muốn đi họp với anh ấy hôm nay nên nói ra thế.

BÌNH. — Thế thì lại đây... chơi Si-cút có vui không?

ĐỨC. — Sói con chứ Si-cút đâu.

BÌNH. — Sói con à. Thế có vui hơn chơi với chúng tớ không?

ĐỨC. — Có... vui, nhưng bực chết đi ấy.... Mình muốn chơi nữa cũng không được chơi Trò gì cũng theo lẽ lối... mình cười luôn cũng cảm. Chả bằng chơi với cánh mình ở phố tha hồ tự do.

MỘT ĐỨA TRẺ (chạy lại). — Bình, mày không chơi à?

BÌNH. — Ai bảo không chơi! (với Đức) Lại đây đi. (Chạy lại chỗ chúng bạn) anh em ơi! có một tay nữa rồi... tay này cừ khôi lắm; Sói con đấy!

CẢ LỮ (nhao nhao). — Sói con à... được ông sẽ chơi cho sói con một vố...

Từ chỗ này đến lớp sau, không chua lời nói cốt cho các Sói diễn tự bịa ra lấy, cốt lập cho nhanh trí khôn.

Bắt đầu những cách chơi nghịch nhố nhăng của bọn trẻ con ngoài phố.

Lúc đầu đá bóng, mấy thằng tinh nghịch chèn cho Đức ngã bổ chửng lấm cả quần áo.

Chưa được ít lâu thằng to đầu nêu lên chơi chạy chuột, Đức bị họ đuổi đánh toi bời.

Trò chơi lại soay ra «nhảy cừu». Hết lần đầu họ đã bắt Đức phải cúi, rồi cả lũ: «chém đầu», «cắt cổ», «đá đít». «tháo nút chai», làm cho Đức choáng váng cả người.

Chán «nhảy cừu» cả bọn chia ra làm hai phái đánh trận giả. Trước còn vò giấy ném, sau có đưa tinh nghịch lấy đá sỏi làm đạn. Đức chỉ có việc hai tay co lên che đầu, che mặt, người kéo đằng này, người kéo đằng kia, Đức toan chạy mà không sao thoát.

Một người đi qua lũ trẻ ném cả đá vào người ấy, họ giận quay lại. Lũ trẻ nhanh chân chạy tản mát, chỉ còn trơ Đức ngã nằm dưới đất. Người kia nhắc Đức giậy nằm lại hỏi.

Lớp IV

NGƯỜI ĐI ĐƯỜNG — ĐỨC

NGƯỜI ĐI ĐƯỜNG. — Mày là con nhà ai? hử? của mất dấy ở đâu mà lại rủ nhau ra đường mà tinh nghịch, ông lại gọi đội xếp tổng vào bóp bây giờ.

ĐÚ'C (*hai tay bưng tai, vừa khóc vừa nói*): —
Lạy ông chúng nó ném phải ông đấy chứ, con
có dám ném ông đâu! Ông tha cho con, lạy
ông.

LỚP V THÊM PHÚ

PHÚ (*chạy ra*). — Xin lỗi ông... thật quả em
này không ném đá vào ông.

NGƯỜI ĐI ĐUỜ'NG. — A mày cũng ở bọn
nó, mày lại dám vác mặt ra đây mà bênh nó à?

PHÚ. — Dạ bẩm thưa ông không. Tôi không
phải ở bọn chúng. Tôi ở ngoài trông thấy chúng
nó đùa ném gạch vào nhau đã toan đến can
ngăn. Chẳng ngờ ông đi qua ngay nên chúng
ném phải. (*Chỉ Đức*). Chính em này cũng bị
chúng rủ rê vào chơi rồi bị chúng hành hạ đây
Thưa ông xem những vết đỏ này... Ông thứ lỗi và
tha cho em, để tôi xin đưa em về nhà mách
thầy mẹ em cấm em không được chơi với lũ
trẻ như thế nữa.

NGƯỜI ĐI ĐUỜ'NG — Trẻ ranh, chơi mấy bời....
(*buông tay ra*) tao tha cho bạn này. Bạn sau
đừng có tinh nghịch như thế nữa (*cúi xuống
phủi áo rồi ra*).

LỚP VI BỐT NGƯỜI ĐI ĐUỜ'NG

PHÚ (*lau nước mắt cho Đức*). — Thôi đừng
khóc nữa. Em có việc gì đâu không? Sói con
bao giờ cũng vui vẻ chứ!

ĐỨC.— Không. Anh ở đâu đến đây, anh không đi họp à?

PHÚ (*sửa áo phui quần cho Đức*).— Anh vẫn đứng đợi em đằng kia. Anh nom rõ hết cả. Máy lần anh đã toan lại rủ em đi, nhưng sợ em còn thích chơi với chúng chẳng. Mỗi lúc ông khách qua đường nắm được em thì anh vội chạy lại ngay.

ĐỨC.— Em có lỗi lắm. Em không nghe lời anh. Bây giờ em mới biết chơi.. sói con chúng ta vẫn vui vẻ hơn nhiều. Anh bây-trưởng nói đúng thật anh ạ. Chúng nó chỉ là những con khỉ ở truyện Mowgli... Bandar-log... phải không anh?

PHÚ.— Em nói đúng lắm. Thôi chúng ta đi mau cho kịp buổi họp.

Hạ Màn

VẪN CHƯA ĐƯỢC XEM

Su' tu' và Lạc Đà

Các vai

SÓI CON (quần áo thường nhưng đội mũ có dấu hiệu Sói con)

BẠN HỌC CỦA SÓI CON

CẬU BÉ LẠC ĐƯỜNG

MỘT BỌN TRẺ CON

Lớp I

SÓI CON và BẠN

Trong một phố ở Hanoi.

Ban ngày chủ nhật.

Sói con và một người bạn cùng rủ nhau đi xem xiếc.

Hai người vừa đi vừa nói truyện.

BẠN CỦA SÓI CON. — Đi nhanh lên đi, không có hết vé mất. Đến sớm còn xem thú vật chứ.

SÓI CON. — Phải đấy . . . Tôi chưa được trông thấy Su-tử bao giờ mà bọn xiếc này có đến năm sáu con ấy; lại có cả lạc-đà nữa anh ạ. Anh đã thấy lạc-đà chưa?

BẠN CỦA SÓI CON. — Ai lạ gì con lạc-đà. Lưng nó có hai cái bướu như thế này chứ gì. (*vừa nói vừa lấy tay ra hiệu về hai cái bướu của con lạc-đà.*)

SÓI CON. — Anh đã đi xem rồi đấy à?

BẠN CỦA SÓI CON. — Chưa...

SÓI CON. — Thế anh thấy lạc-đà ở đâu?

BẠN CỦA SÓI CON. — Ở trong tự vị ấy mà *Bạn của Sói con vừa nói đến đấy thì bỗng có tiếng kêu :*

« Anh Phú ơi !... Anh Phú !... Anh Phú đi đâu mất rồi ?... »

LỚP II

THÊM MỘT CẬU BÉ LẠC ĐƯỜNG VÀ MỘT BỌN TRẺ CON.

Một cậu bé ở đầu phố đi đến. Cậu vừa đi vừa khóc. Một lũ trẻ theo sau để xem...

CẬU BÉ — Anh Phú ơi !... Anh Phú !...

LŨ TRẺ (*Vỗ tay cười, nhạo cậu bé*); Anh Cú ơi ! Anh Cú !...

SÓI CON — (*Đi lại gần cậu bé*): Cái gì thế anh?

CẬU BÉ — (*tưởng Sói con lại trông ghẹo sợ hãi kêu:*) Anh Phú ơi!

SÓI CON. — (*ồn tồn nói*): Đừng sợ anh. Tôi không ghẹo đâu. Anh lạc đường phải không?

CẬU BÉ. — (*gật đầu*)

SÓI CON. — Anh ở đâu tôi đưa về.

CẬU BÉ. — Tôi ở nhà bác tôi.

BẠN CỦA SÓI CON — (*nắm tay Sói con, chực lời đi*): Thôi đi, đi anh. Biết nhà bác người ta đâu mà đòi đưa với đón.

SÓI CON. — Hãy thông thả một tý anh... Còn sớm lắm... (*Quay lại hỏi cậu bé*) Nhà bác anh ở phố nào?

CẬU BÉ — (*ngơ ngẩn*) Tôi quên mất rồi... Tôi mới ở nhà quê lên. Anh Phú con bác tôi đưa tôi đi xem các phố. Không biết anh ấy đi đường nào mất rồi?

BẠN CỦA SÓI CON. — (*nắm tay Sói con lời đi*) Anh này lời thôi quá. Đến chậm thì còn xem thế nào được sur-từ với lạc-đà?

Đứng lại thì trễ giờ, không được xem những thú vật lạ bấy lâu ao ước, đi thì không đành lòng. Sói con bắn khoăn nghĩ ngợi...

CẬU BÉ — Anh Phú ơi! Anh Phú!

LŨ TRẺ — Ê!... Ê!... Ê!... Tài Phú về Tàu rồi...

SÓI CON. — (*Nói với bạn*) Hay thôi không xem thú vật nữa anh ạ. Hôm nay người ta diễn buổi cuối cùng, chắc thế nào chả có sư-tử ra làm trò... Anh đợi tôi một tý nhé... (*gỡ tay bạn, rồi chạy lại gần cậu bé*): Này anh! Nhà bác anh bán hàng gì?

CẬU BÉ. — Nhà bác tôi không bán gì cả...

SÓI CON. — Thế này thì còn biết đànng nào mà tìm.

BẠN CỦA SÓI CON. — (*tức quá chạy lại lôi sói con đi*) Khổ quá, mời ông đi thôi. Hết mất giờ rồi...

Nghĩ đến voi, hổ, báo, gấu, sư-tử, lạc-đà nhất là sư-tử và lạc-đà sói con đề yện cho bạn kéo đi... nhưng đi được vài bước thì...

CẬU BÉ : Anh Phú ơi! Anh Phú! Anh đi đâu mất rồi...?

SÓI CON : (*cả quyết gỡ tay bạn*). — Anh đừng giận tôi nhé? Tôi không đi xem nữa anh ạ...

BẠN CỦA SÓI CON. — Rủ người ta đi bây giờ lại giờ quẻ...

SÓI CON. — Anh tha lỗi cho.. Tôi không thể đi được... Anh đi một mình cũng được chứ gì? Có trò gì vui mai kể cho nghe với nhé.

Bạn của Sói con ra dáng giận rồi, vùng vằng bỏ đi.

Sói con đứng yên nhìn theo bạn.

Lớp III**BỐT BẠN CỦA SÓI CON**

CẬU BÉ. — Anh Phú ơi !

SÓI CON (*Giật mình chạy lại gần cậu bé*) — Yên anh ! Con trai đã nhón mà cứ kêu khóc ầm lên thế người ta có cười cho không ?... Lúc này anh nói rằng anh ở nhà bác anh... nhưng anh quên mất tên phố... Nhà bác anh lại không bán gì cả... Thế những nhà ở bên cạnh nhà bác anh có bán gì không ? Anh nhớ lại xem.

CẬU BÉ. — Người ta bán tôm cá.

SÓI CON. — Người ta bán tôm cá ?

CẬU BÉ. — Phải những cá người ta muối rồi phơi khô ấy mà...

SÓI CON. — Thế có nhiều nhà bán không ?

CẬU BÉ. — Nhiều lắm, nhà nào cũng có từng chum từng sọt to tướng...

SÓI CON. — Anh ở phố hàng Mắm phải không ?

CẬU BÉ. — A phải rồi... tôi nhớ ra rồi, nhà bác tôi ở phố hàng Mắm.

SÓI CON. — Bây giờ anh đi theo tôi. Tôi sẽ đưa anh về nhà.

Sói con và cậu bé giắt tay nhau đi.

LŨ TRẺ (*Vỗ tay reo*) — Ê ! Ê ! Ê ! Anh Phú ơi ! Anh Cú !...

MÀN TỪ TỪ HẠ

THANH - NGHỊ
TRE - EM

Tờ báo yêu quý của các em

Q

Với vụ Khai-trường, TRẺ-EM cũng khai-giảng
hai lớp mới :

1° — Lớp dạy vẽ do Họa-sĩ Tô-Vũ chủ-trương

2° — Lớp dạy hát do Anh Họa-Mi chủ-trương

Ngoài những lớp vẫn có như thủ-
công thể-thao, trò chơi, khoa học...

O

Chỉ phải trả có 3\$90 một năm,
hoặc 2\$00 sáu tháng, hoặc 1\$00 ba
tháng mà các em được theo rất
nhiều lớp dạy đủ các môn học,
không kể lại được nghe những
truyện vui, truyện dài, truyện
ngắn, Thật là một sự lợi vô giá !

O

Chủ nhiệm : **VU-DINH-HOE**

Tòa báo : 65bis Phố Rollandes — Hanoi

Giấy nói : 1604

CÁC EM MUA NĂM BÁO « TRE EM » ĐƯỢC TRỪ 10%
VÀO TIỀN MUA « SÁCH HOA XUÂN »

SÁCH HOA XUAN

CỦA TUỔI TRẺ

*Loại sách giải trí có ích viết riêng cho
các em nhỏ*

14 — PHO BLOCKHAUS NORD — HANOI

Đã xuất bản :

1. MỘT ĐÊM TRONG RỪNG THẨM (hết)	19. ÔNG BỤT CHỦ VÀNG (hết)
2. CẬU BÉ LÀNG ỦNG (hết)	20. MUỖI NÀNG TIỀN (hết)
3. SÓNG GIÓ (hết)	21. HÀN THỰC (hết)
4. HỘP SỮA ĐỒ (hết)	22. CỬ KHÔNG CƯỜI (hết)
5. GAN TRẮNG SỈ (hết)	23. ĐUÑA BÉ BỎ RƠI
6. CÔ BÉ QUAY TƠ (hết)	24. THẠCH SANH
7. MỒ CÔI (hết)	25. CÁI TRANH
8. TRUYỆN CON THỎ (hết)	26. CÁI ĐÈN THẦN (hết)
9. MỖI TỬ THÙ (hết)	27. CÓ NGÀY MAI
10. VUI CHƠI CA MÙA (hết)	28. CÔ BÉ GAN DẠ
11. THẦY CAI TÒ-LĂNG ĐÍT	29. SỢ DỪA
12. LAM SƠN HỘP MẶT (hết)	30. VUI CHƠI CA MÙA
cuốn thứ hai (hết)
13. BA CON CHIM (hết)	31. BADEN POWELL
14. CÁI SẮC BIẾN HÌNH (hết)	32. YÊU TRẺ
15. ALIBABA (hết)	33. CON MÈO ĐEN
16. LÒNG TRẺ (hết)	34. CON ONG CÁI KIẾN
17. VUA BÀ (hết)	35. ĐỌA THẦY BÓI
18. TRÒ QUỶ THUẬT (hết)	36. MỘT ĐÊM RỪNG RỌN

Những cuốn hết sẽ in dần lại lần thứ hai.

GIÁ MỘT HÀO MỘT CUỐN